

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ κ. Μενέλαος Νεγρεπόντης κατέθεσεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Αἰῶνος» 4,000 δραχμὰς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν τῆς πρωτεύουσας, 3,000 δρ. πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ὑδραυλικοῦ, ὃν ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν θέλει καλέσει ἐξ Εὐρώπης, καὶ 3,000 ἔτι δρ. διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μέχρι θαλάσσης ἐπὶ πόντων πρὸς ἔκροτῃν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς πόλεως.

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.

Τὴν 1 ἰσχυμένον μηνὸς ἐγένετο ἐν Παρίσις ἡ ἐπίσημος ἐκθεσίς τῆς μεγάλῃς διεθνοῦς ἐκθέσεως τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ἥτις διὰ τὰ πολυπληθῆ καὶ ποικιλώτατα ἀντικείμενα, τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτιθέμενα, ἐπισπᾶται ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ. Περὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀρμόδια ἐκ γαλλικῆς ἐφημερίδος τὰς ἐπομένας λεπτομερείας. Ὁ περιόλου, ἐν ᾧ ἡ ἐκθεσίς, διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν κατέχουσιν οἱ Γάλλοι ἐκθέται, τὸ δὲ ἕτερον οἱ ἀλλοδαποί. Μεταξὺ δὲ πάντων διακρίνονται μάλιστα τέσσαρα τμήματα· τὸ τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, ὅπερ εἶνε τὸ εὐρύτατον πάντων· τὸ τῆς πώλεως τῶν Παρισίων, τὸ τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Λονδίνου καὶ τὸ τῶν σιδηροδρόμων, γαλλικῶν καὶ ξένων. Παρὰ ταῦτα ὁ ὑπάρχουσι τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἐκθέματα. Καὶ πρῶτον φαίνεται ἀμέσως μέγα ὑπόστεγον ἀνθοκομείον χρησιμεύον εἰς τὴν πρῶτον ἀνάπτυξιν τῶν ἀνθῶν· εἶτα, μεταξὺ τῶν γαλλικῶν καὶ ξένων ἐκθεμάτων, πύργος ὑποδοσάτων ἡλεκτρικῶν φανῶν συστήματος Meritens, καὶ εἰς τὴν βᾶσιν καὶ πέριξ τοῦ πύργου κρήνη χαλκιδευστος, ἥτις δι' εὐφυοῦς τροχὸν φωτιζομένη καταμαγεύει τοὺς θεατὰς τῆς ἐσπέρας, παρουσιάζουσα φωτεινὸν τὸ ὕδωρ, ὅπερ προχέει πανταχόθεν, καὶ οὕτω παριστῶσα τὸ θέαμα ἀδαμάντων διηνεκῶς ἐξ αὐτῆς ἰκρύνωνται.

Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος· τοῦ περιόλου ὑπάρχουσιν αἱ ἐκθέσεις τῶν μεγάλων ἐθνῶν, τῆς Ἀγγλίας, Γερμανίας, τῶν Ὑπομείνων Πολιτειῶν, ἐν οἷς γίνεται χρῆσις τοῦ ἡλεκτρισμοῦ εἰς εὐρύτερον κύκλον. Εἰσέτι δὲν εἶχον φθάσει αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ διάφορα ὄργανα τοῦ περιωνύμου Ἐδίσων, δύο δὲ ὁλόκληροι αἰθουσαὶ τοῦ πρώτου πατώματος εἶχον ἐπιτολαχθῆ πρὸς ἀναπόθεσιν αὐτῶν.

Περιεργότατον εἶνε τὸ θέαμα τῶν ἐν τῷ πρώτῳ πατῶματι ἐκτεθειμένων ἀντικειμένων, ἅτινα πληροῦσι περὶ τὰς εἰκοσιν ὅλας αἰθούσας. Ἐνταῦθα ὑπάρχουσιν αἱ μυρία ἐκείναι ἐφαρμογαὶ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ὧν τῶν πλείστων οὐδ' ἀπλῶν καὶ ἰδῶν ἔχει τὸ κοινόν. Ἐκ τῶν αἰθουσῶν τούτων δύο εἰσὶν ἐσκευασμένα ὅπως παριστάνουσι σημερινὴν κατανάλωσιν· συγκρίνεται δ' αὐτῇ ἐξ ἀντιπαλάμου, αἰθούσης, ἐστία τοῦ κοινῶν, δωματίου ἐργασίας, σφαίρησιν, ματοπόρου, κοιτῶνος, δωματίου ἐργασίας, σφαίρησιν, ματοπόρου κ.λ., ἐν πᾶσι δὲ τούτοις λειτουργεῖ ὁ ἡλεκτρισμὸς, ἐξ οὗ καταφαίνονται πᾶσαι αἱ ὠφέλειαι, αἱ ἐξ αὐτοῦ δύναται νὰ καρπωθῇ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν οἰκιακὸν αὐτοῦ βίον. ἀπὸ τῶν ἡλεκτρικῶν κωδῶνων καὶ τῶν ποικιλιωτάτων σημάτων (avertisseurs) μέχρι τοῦ φωτισμοῦ, τοῦ ἀναγκαίου μαντήριον (avertisseurs) μέχρι τοῦ φωτισμοῦ, τοῦ ἀναγκαίου εἰς τὴν οἰκιακὴν χρῆσιν, τοῦ ἡλεκτρικοῦ κλειδοκυμβάλου, τοῦ ἡλεκτρικοῦ πίνακος πρὸς σημειώσιν τῶν βολῶν τῶν κλειδῶν ἡλεκτρικῶν πινάκος πρὸς σημειώσιν τῶν βολῶν τῶν κλειδῶν ἡλεκτρικῶν, τοῦ ἡλεκτρικοῦ κλειδοκίμου σιδηροῦ κιωτίου.

Ἀλλὰ καὶ κινεῖται τὰ καθαρῶς ἐπιστημονικὰ ὄργανα, οἷον ἡλεκτρικὰ στήλαι, θερμόμετρα καὶ ἄλλαι ἀπειράριθμοι ἐφευρέσεις, δι' ὧν γίνεται χρῆσις τοῦ ἡλεκτρισμοῦ εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, τὰς βιολογικὰς, μετεωρολογικὰς, ἀστρονομικὰς, τὴν στρατιωτικὴν τέχνην κ. τ. ἑ.

Ἐν τῶν περιεργότατων μερῶν τῆς ἐκθέσεως, προσελκύνον διηνεκῶς πλείστον κόσμον ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἐκθεσιν, εἶνε αἱ αἰθουσαί, ἐν αἷς ὑπάρχουσι τοποθετημένα τηλεφωνικὰ ὄργανα τοῦ συστήματος Ader, δι' ὧν δύναται τις νὰ ἀκροασθῇ μετὰ εὐκρινείας ἀπιστεύτου τὰς ἐν τοῖς θεάτροις τῆς Γαλλικῆς Κωμῆδας καὶ τοῦ «Μελοδράματος» γινόμενας παραστάσεις. Τῆς διασκεδάσεως ταύτης δύνανται νὰ ἀπολαύσῃσι εἰκοσιτέσσαρες ταυτοχρόνως ἄνθρωποι· ἥδη δὲ ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν πρώτην

αὐτοῦ ἐπίσκεψιν ᾗδων ἦν νὰ ἀκροασθῇ διάφορα μουσικὰ τεμάχια ἐκτελούμενα ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ μελοδράματος, ὧν ἡ ἁρμονία μετεδιδάχτο μετὰ θαυμαστῆς εὐκρινείας.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὑπάρχουσι τὰ ὄργανα καὶ ἄλλα ἡλεκτρικὰ ὄργανα, τὰ εἰς χρῆσιν τῆς ἱατρικῆς, τοῦ κλάδου ἐκείνου τῆς ἐπιστήμης, ὅστις καλεῖται ἡλεκτροθεραπευτικὴ. Ἐπειτα ἡ γαλβανοπλάστικὴ, τὰ ὄργανα πρὸς ἀκριβεῆς προσδιορισμούς, συσκευαὶ πρὸς μετάδοσιν πληροφοριῶν, πᾶσαι αἱ ἐφευρέσεις αἱ περιλαμβανόμεναι μεταξὺ τοῦ οἰκιακοῦ τηλεγράφου καὶ τοῦ πολιτικοῦ τοῦ χρησιμεύοντος εἰς τὴν ἀνταπόκρισιν, τούτεστιν ἡ σειρά τῶν σημάτων τῶν χρησιμεύοντων εἰς τὰς πυρκαϊάς, τὰς πλημμύρας, τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀλλαγῆς ἐπιστασίας ὕδατος κ. τ. ἑ.

Ἐν τέλει δὲ ὑπάρχει ἰδιαίτερα ἐκθεσίς, εἰς καταρτισμὸν τῆς ὁποίας συνετέλεσαν τὰ μεγάλα ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἥτις παριστάνει τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τοῦ κλάδου τούτου τῆς φυσικῆς, ὅστις ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν τοσαύτην ἐκτίσαστο σπουδαιότητα.

Πλὴν δὲ τῆς ἐκθέσεως, ἐν Παρίσις συγκροτεῖται ταυτοχρόνως Συνέδριον ἐπιστημόνων εἰς τὸν ἡλεκτρισμὸν ἀσχολουμένων, αἱ δὲ συζητήσεις αὐτοῦ θέλουσι βεβαίως οὐ μισχρὸν συντελέσει εἰς τὴν διάδοσιν πληθύνει ὠφελιμῶν γνώσεων καὶ ἰδεῶν, γνωστῶν τῶν μόνον εἰς τὸν περιορισμένον κύκλον τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐπαινετικώτατα κρίνουσιν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες τὸ ἔργον τοῦ ὁμογενοῦς ζωγράφου κ. Ἰακωβίδου, ὅπερ, καθ' ἃ εἴχομεν ἀναφέρει, ἡξιώθη τοῦ πρώτου βραβείου ἐν τῷ ἐφετεινῷ διαγωνισμῷ τῆς ζωγραφικῆς ἐν Μονάχῳ. Ὡς θέμα τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὁ «Ἕλλην καλλιτέχνης ἐξέλξετο, ὡς γνωστὸν, τὴν σκηνὴν ἐκείνην τῆς «Μηδείας» τοῦ Εὐοειπίδου, καθ' ἣν ὁ ποιητὴς παρουσιάζει τὴν δυστυχίαν τοῦ Κρέοντος θυγατέρα Γλαύκην, ἣ Κρέουσαν ἄλλως καλουμένην, καταδεδωμένην ὑπὸ τῶν φαρυγγίων, δι' ὧν ὑπῆρχον ἐγκεχυμένα ὁ τε «χρυσὸς στέφανος» καὶ οἱ «ποικίλοι γαμήλιοι πέπλοι», οὓς ἡ φοβερὰ αὐτῆς ἀντίζηλος Μήδεια τῇ ἀπέσπειλεν ὡς δῶρα διὰ τοὺς μετὰ τοῦ Ἰάσωνος γάμους τῆς. Ἡ γερμανικὴ ἐφημερίς «Bayerischer Landbote» ἐξετάζουσα τὴν τεχνικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποθέσεως γράφει τὰ ἐπόμενα· «Βεβαίως ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐκλογὴ στιγμῆς καταληλλογέρας. — Κατατηρημένη ὑπὸ τῶν ὀφείων πόνων ἡ τρυφερὰ νύμφη, νύμφη νῦν τοῦ θανάτου, καὶ ἐκτάδην ἐπὶ κλίμακος τοῦ μεγάρου κειμένη κατεσθύνει πρὸς τὰ ἄνω ἀπλάνες τὸ βλέμμα τῶν ὠραίων καὶ ἀθάνατων αὐτῆς ὀφθαλμῶν, ὡς ἡ ὑπὸ αὐτοῦ ἀρπαγῆσα περιστερὰ, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν. Ἡ δεξιὰ χεὶρ περιπλεγμένη διὰ τῶν ξανθῶν βοστρύχων προσπαθεῖ ἐν ἀποσπᾶσιν τὸν ὀλέθριον στέφανον, ἡ ἀριστερὰ ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων βαθμίδων. Τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀτάκτως ἐξῆμμένα κάτοπτρον καὶ βραχιόνιον μαρτυροῦσιν ὅποιον φοδερὸν ἄγωνα ἠγωνίζετο τὸ θῦμα τῆς γυναίκας ζήλοισι, πρὶν ὑποκύψῃ ὑπὸ τὴν ἀδάμαστον δύναμιν τοῦ ὑπολυνθάνοντος ἐχθροῦ. Ἐπειδὴ ἡ Γλαύκη τυγχάνει τὸ ἰδανικὸν κέντρον τῆς ὅλης συνθέσεως, διὰ τοῦτο αὐτὴ διακρίνεται κατ' ἐξοχὴν τοῦ ὅλου. Ὁ Κρέων, τὰ συναίσθηματά τοῦ θεατοῦ ἐν τῷ πίνακι ἐξημνῶν, φαίνεται ἐκ τῶν ἑσώ φρικῶν καὶ βαδίζων πρὸς τὴν Γλαύκην τὴν ἐτέραν τῶν χειρῶν ἐπὶ κίονος στηρίζων. Ὡς ἐκ τῆς γενικῆς ἐν γένει διευθετήσεως καὶ τοῦ φωτὸς καταδεικνύεται, ὑστερεῖ ἐπιταχθεὶς κατὰ τὴν τεχνικὴν ἐκτέλεσιν ὁ πατήρ, διότι ὁ καλλιτέχνης συγκεντρῶν ἐν τῇ θυγατρὶ πᾶν ὅ,τι τέλειον, τελειότερον τοιοῦτον τρόπον καταδεικνύμενον. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀποφεύγει ὁ καλλιτέχνης, καίπερ δύο ζωγραφίσας πρόσωπα, τὸν ἐνοχλοῦντα Dualismus ὁμοίως ἐξόχως συμβαίνει καὶ ἐν τῷ ἀριστουργήματι τοῦ Cabanel «Ἀδάμ καὶ Εὐά», ἐν ᾧ πίνακι, ὡς καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ, ἡ γυνὴ παρίστανται τὸ ἐξιδανικὸν καὶ τὸ κυρίως τεχνικὸν τῆς ὅλης συνθέσεως. Πρὸς τὴν ἀντίθεσιν τῆς αἰφνιδίου ἐκπληξέως καὶ τῆς αἰφύας χαρᾶς τῆς ἀτυχῆς νύμφης, πρὸς τὴν ἐν τοῖς γαμήλοις πέπλοις γενικὴ ἀναγνωριζομένη

νην αἰτίαν τοῦ ὀλέθρου, ἀντιστοιχοῦσιν ἀρμονικῶς αἱ ἀντιθέσεις τῶν πέντε ἀντικειμένων. Ἐδῶ ὁ ἀναθρόσκων καπνὸς ἐκ τοῦ ὑπ' ἀνέμου καλυπτομένου τρίποδος, σημειῶν σπενδομένων τοῖς θεοῖς σπονδῶν ἐπὶ τῇ συναινέσει τῆς πρότερον ἀπειλούσης Μηδείας· ἐκεῖθεν ἄλλα σημεῖα τῆς φοβερᾶς εἰμαρμένης, καὶ τέλος ἐν τῷ μέσῳ τῶν θυσιῶν, τῆς χαρᾶς καὶ τῶν ἀνθέων ὁ μαῦρος θάνατος. . . . Τοιοῦτον τρόπον ὑποτοπάζουσιν ἄλλήλοις καὶ ἐναλλάξ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καρδίᾳ, ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς ὄντως δραματικωτάτης ταύτης εἰκόνας, τὰ διάφορα ἐκεῖνα αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα ὀρεῖλουσι, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, νὰ κινήσῃ τὸν οἶκτον καὶ τὸν ἔλεον τοῦ θεατοῦ. Τὸ ἀρχιτεκτονικὸν ἔδαφος (Fond. Hintergrund) τῆς εἰκόνης εἶνε ἱστορικὴν καὶ ξένον τῆς σχολαστικῆς τεχνολογίας τοῦ Alma Tadema. Ἀστρογὸς ἤθελεν εἶναι ἡ κατηγορία χρήσεως ἰωνικῶν κινήσεων, καίτοι ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν Ἀργοναυτῶν ὁ ἰωνικὸς ρυθμὸς δὲν ὑπῆρχε· τὴν προτίμησιν ταύτην ἀποδοτέον εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς τέχνης. Καὶ βεβαίως ἦτο ἀναγκαῖα ἡ παράστασις μεγαλοπρεποῦς μεγάρου καὶ ὁ καλλιτέχνης ᾤχετο πρὸς τοῦτο τῶν μέσων ἐκείνους, τὰ ὁποῖα παρέχει αὐτῷ μία τῶν λαμπροτέρων ἐποχῶν τῆς ἑλληνικῆς τέχνης· τὰ λοιπὰ κείναι ἐναρμονίως πρὸς τὸ σύνολον· ὁ ἀπλοὺς τρίπους, ὁ θρόνος, τὸ ἐκ χαλκοῦ κάτοπτρον καὶ ὁ ἱματισμὸς συμφωνοῦσι πρὸς τὴν ἐποχὴν δεόντως. Ἀδυστηρότατος κριτὴς ἡδύνατο ἴσως νὰ μὴ παρίδῃ τὸ ἐκ μωσαϊκοῦ ἔδαφος. Πρὸς τὸ ὑψηλὸν τῆς υποθέσεως ἀμύδρει ἐξαίρετος ὁ ἀπαράμιλλος χρωματισμὸς, τοῦ ὁποῖου ὁ ἐπιτοχὴς τόνος ἡδύνη τὸ μνηστικὸν ἀποκάνουν ὅμμα. Οὐδὰ μὲν ἑλάσσων καταφαίνεται ἡ δύναμις τοῦ καλλιτέχνου ἐν τῇ λεπτότητι τῶν γραμμῶν καὶ τῇ ἐντελείᾳ τοῦ σχεδιασματος. Ἡ ἐν γένει ἐπιμελὴς ἐκτέλεσις ἐν τῇ λεπτομερείᾳ παρουσιάζει τὰς τεχνικὰς ἐκείνας ἀρετὰς, τὰς ὁποῖας τοσοῦτον ἐπιτηδεύων ἱστορικῶς καὶ φιλολογικῶς μεμορφωμένος δύναται βεβαίως ν' ἀντιλήσῃ λαμπρὰ ἐκ τῶν κλασικῶν ἐποχῶν θέματα.

Τοιαῦτα αἱ κρίσεις τῆς γερμανικῆς ἐφημερίδος. Εὐχαρίστας δὲ πληροφοροῦμεθα ἐκ τῆς «Κλειούσ», ἐξ ἧς παρελάβομεν καὶ τὰν ὡτέρω, ὅτι ὁ κ. Γακωβίδης μελετᾷ τὴν ἐκτέλεσιν νέου ἔργου, παριστῶντος τὴν «νοσταλγοῦσαν Ἰφιγένειαν», ὅπερ ἡγοράσθη ἀπὸ τοῦδε παρὰ τοῦ μεγάλου ἐν Παρισίοις καὶ Ἀμερικῇ καταστήματος τῶν κκ. Couplet et Cie.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΚΟΥΠΙΤΩΡΗΣ.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσαν ἐν Αἰδίῳ ὁ καθηγητὴς Π. Δ. Κουπιτώρης, ἄγων τὸ 60^{ον} περίπου ἔτος. Ὁ μακαρίτης Κουπιτώρης ἦτο ὁ δευτέρος τῶν διδασκτῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἐπὶ φιλολογία τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τῆς συστάσεως τούτου, ἀναγορευθεὶς τῇ 1852. λαβὼν τὸν βαθμὸν ἄριστον. Ἀπὸ τῆς ἀναγορευσεως τοῦδε ὡς διδάκτορος μέλρι· τέλους τοῦ βίου διετέλεσε διδάσκων εὐδοκίμως τὴν σπουδάζουσαν νεότητα οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ συγγράφων πονήματα πρὸς διδασκαλίαν, ἀσχολούμενος σὺν ἑνὶ καὶ περὶ ἄλλα εὐρυτέρου κύκλου καὶ φιλολογικωτέρου ἔργου, μαρτυρία προκείμενα φιλοπονίας ἀληθοῦς καὶ ἀξιοῦσιν καὶ ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας. Ἐξέδωκε δὲ 1) Λεξικὸν Ἀττινοελληνικὸν εἰς χρήσιν τῶν εἰς τὰ γυμνάσια φοιτῶντων νέων· 2) Μετάφρασιν τριῶν τοῦ Κικέρωνος λόγων, τοῦ Ἀ' καὶ Ἀ' καὶ Ἀ' κατὰ Κατερίνα καὶ τοῦ ὑπερ' Ἀρχίου τοῦ ποιητοῦ· 3) τὸν Κρίτωνα τοῦ Πλάτωνος, κείμενον, σχόλια καὶ μεταφράσιν ἁπλῶν τῶν εἰς τὰ γυμνάσια φοιτῶντων νέων. Πλὴν τούτων δὲ τῶν εἰς τὰ διδασκτικὰ βιβλία ἀναγομένων ἔργων, ἔγραψε, κάτοχος ὢν ἐντρίβης τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, φυλλάδιον περὶ τοῦ ρυθμοῦ ἐν τῇ ὁμογενεῇ τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ἐξημοσίευσεν δὲ ὡσαύτως Λόγον πανηγυρικὸν περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, κατ' ἐντολὴν συνταχθέντα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ Συλλόγου, οὗ τινος διετέλει πρόεδρος.

Ὁ, τι ὅμως κατέστησε γνωστὸν τὸν μακαρίτην Κουπιτῶ.

ρην ἔτι μάλλον, ἦτο αἱ περὶ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν Ἀλθανῶν εἰδικαὶ αὐτοῦ μελέται. Ἦτο ὁ μόνος παρ' ἡμῖν ἀλθανολόγος μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ διαφέροντος ἐπιστημονικοῦ μελετῶν τὰ κατὰ τοὺς Ἀλθανούς· καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, ἣν ἐγίνωσκεν ὡς ἄριστα, Ἀλθανῶν καὶ οὗτος τὴν καταγωγὴν. Ἐν ἔτει 1879 ἐξημοσίευσεν Μελέτην ἱστορικὴν καὶ φιλολογικὴν περὶ τῆς γλῶσσης καὶ τοῦ ἔθνους τῶν Ἀλθανῶν εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ «Βύρωνος», ἣν ἐξέδωκεν εἰς ἰδιαιτέρως καὶ εἰς φυλλάδιον. Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ ἠθέλησε νὰ διαλευκάνῃ τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀρχικῆς καταγωγῆς τῶν Ἀλθανῶν διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν στοιχείων τῆς γλῶσσης αὐτῶν, ἣν θεωρεῖ παναρχαίαν πελασγικὴν, ἢ γραικοῖταλιν· θεωρεῖ δὲ τοὺς Ἀλθανούς πανάρχαιον πελασγικὸν ἢ γραικοῖταλιν φύλον ἀπὸ τῆς ἑλληνολατινικῆς τῶν ἐθνῶν ὁμοφυλίας ἀποσπασθὲν πρὸ τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαρίσεως εἰς Ἑλλήνας καὶ Ῥωμαίους καὶ τῆς ἐκατέρωθεν διαρίσεως εἰς φυλάς. Τῆς πραγματείας τὸ Β' μέρος, ἐν ᾧ ἐν λεπτομερείᾳ ἐκτιθένται αἱ ἐκ τῆς γλῶσσης ἀποδείξεις, μένει ἐτι ἀνέκδοτον· ἐπεκαλεῖτο δὲ ἐν τέλει τῆς πρώτης τοῦ μελέτης ὁ μακαρίτης τὴν συνδρομὴν πλουσίου τινὸς πρὸς ἐκδοσιν αὐτοῦ.

Πρὸ τῆς μελέτης ταύτης ἐξέδωκεν ἐν ἰδίῳ φυλλάδιῳ καὶ μελέτην περὶ τῆς παρ' Ἀλθανοῖς ἀντωνυμίας τοῦ τρίτου προσώπου κατὰ τὴν διάλεκτον τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀλθανῶν καὶ μάλιστα τὴν τῶν Ὑδραίων. Ἡ τελευταία αὕτη μελέτη γίνεται ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν· καταφαίνεται δὲ εἰς ἀμφοτέρας τὰς πραγματείας ἡ πολυμάθεια τοῦ ἀνδρός καὶ ἡ ἀκριβὴς γνώσις τῆς Ἀλθανικῆς διαλέκτου.

Πλὴν τούτων δὲ κατέλειπεν ἐν χειρογράφῳ Λεξικὸν τῆς Ἀλθανικῆς· ἦτο δὲ ὁ μόνος πόθος αὐτοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ ἐκτύπωσις τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ κατέλειπε παρατωμένον. Ὁ γράφων δὲ τὰς γραμμὰς ταύτας πολλὰς ἤκουσεν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ μακαρίτου, ἐπιδεικνύοντος τὸ ὀγκώδες χειρόγραφόν του, τὸν μέγαν πόθον τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Παναγ. Κουπιτώρη ἡ Ἑλλὰς στερεῖται ἀληθοῦς ἐπιστήμονος καὶ τοῦ μόνου ἀλθανολόγου, ὅστις εὐδοκίμως ἡδύνατο νὰ ἐργασθῇ καὶ ἀντιτάξῃ τὴν γνώμην του, κύρος ἔχουσαν, πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἀντίθετον δόξαν τῶν Ἑυρωπαίων ἀλθανολόγων.

A. M.

ΒΙΒΛΙΑ

2422. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ', Τόμος ΙΒ', 23 Αὐγούστου 1881. Ἀριθ. 295 (243). Λεπτά 20. Ἀθηνῶν, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἱατρός Ἀντώνιος. [Μυθιστορία] Ἰω. Ρουφίνου. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Ἡ Θεσσαλία ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν. — Βραδεία τῇ ἀρετῇ. — Ὁ ἥλιος τοῦ μεσονυκτίου. — Ἀθηναϊκά. — Γυναικες πυροσβεστίδες. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθείαι. — Σημειώσεις. — Πρακτικαὶ γνώσεις.

2423. *Εἰσαγωγή εἰς τὴν Γραμματικὴν* par Ernest Curtius, traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome troisième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 16. — Souscription à l'ouvrage complet: 35 fr.

ΕΜΒΑΘΗΡΙΟΝ ΔΙΑ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΔΟΝ «Alia Victoria»

συντεθὲν πρὸς τοῦ ἐν Πάτρει μουςικοδιδασκάλου κ. Ραφκὴλ Ρίτση καὶ ἀφιερωθὲν εἰς τὸν αὐτόθι Σύλλογον τῆς ἀλληλοδοχοῦσας «Ὁμόνοια».

Ἀντίτυπα τοῦ μουσικοῦ τούτου ἔργου, κἀλλιστεῖ ἐκτετυπωμένα ἐν Μιλάνῳ, πωλοῦνται πρὸς ὄφελος τοῦ αὐτοῦ Συλλόγου ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Διεκπεριχώσεως τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ φράγκων 2 ἑκάστον.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

20 Αὐγούστου 1881		ΑΘΗΝΩΝ		20 Αὐγούστου 1881					
Δάνεια τῆς κυβερνήσεως		Ὁμολογ. ἐκδοθεῖσαι	Ὁμολ. ἐν κυκλοφορίᾳ	Ἐποχαὶ πληρωμῆς τοκομερίδιον	Ἐποχαὶ πληρώσεως	Ἐτήσι. αἰσδ.	Τιμὴ ὁμολογ. πραγμ.	Τιμὴ ἰδ.	Τρίχουσα τιμὴ
25 ἰκατ. φράγ.* 8 0/0	} πληρ. ἐν Ἑλ- λάδι καὶ ἰ- ξωτερικῷ πληρ. ἐν Ἑλλάδι μό- νον.	59,799	} 80,654	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	20.—	200.—	250	δρ. 291
25 " " 9 0/0		40,201		15 " 15 "	15 " 15 "	25.20	224.—	280	.. 302
26 " " "		52,000		15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμβ.	33.60	405.—	500	φρ. 427
4 " " "		16,000		15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	252.—	280	φρ. 289
6 " δραχ.(μετ' ἀμ.)		60,000		31 Δεκεμβρίου	10 Ὀκτωβρίου	6.—	100.—	100	.. 116
10 " φράγ. . . .		42,000	29,268	15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμβ.	16.80	197.50	250	φρ. 211
60 " " " " " "		120,000	—	20 Ἰαν. 20 Ἀπρ.	20 Δεκ. 20 Μαρτ.	30.—	392 1/2	500	φρ. 434
120 " " χρυσ.		240,000	—	20 Ἰουν. 20 Ὀκτωβ.	20 Ἰουν. 20 Σεπτ.	25.—	373 —	500	δρτ.
1 " " " " " "		—	—	1 Ἰαν. 1 Ἰουλ.	1 Ἰουν. 1 Δεκεμβ.	—	—	—	—
Πιστωτικὰ καταστήματα Ἑταιρίαι		Μετοχικὸν κεφάλαιον	Κεφάλαιον παραμειν.	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	Ἐποχαὶ πληρωμῆς μείρισματος	Τελειωτ. μείρισμα	Τιμὴ πραγμ. μετ.	Τρίχουσα τιμὴ	
Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος		18,000,000	Ὀλόκληρον	12,630,000	15 Ἰαν. 15 Ἰουλ.	120.—	1,000	4,055	
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.		25,000,000	15,000,000	—	15 " 15 "	8.88	φρ. 300	369	
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστεως . . .		φρ. 5,000,000	4,000,000	φρ. 88,810	20 " 20 "	φ. 4.30	100	142	
Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία ὁ «Ἀρχαγγέλος» .		15,000,000	φρ. 3,250,000	—	1 Μαρτίου	9.—	100	64	
" " ὁ «Φοινὴ»		3,000,000	300,000	500,000	30 Ἰανουαρίου	16.—	100	—	
" " ὁ «Ἀγκυρα»		1,400,000	280,000	109,340	25 "	8.10	100	—	
Ναυτικὴ Τράπεζα ἡ «Ἀλκυον»		2,000,000	527,200	42,294	20 Ἀπριλίου	16.66	200	—	
Ἑταιρεία τῶν Μεταλλουργιῶν τοῦ Λαυρίου.		20,000,000	14,000,000	—	Ἰανουαρίου καὶ Ἰουλ.	5.—	140	149	
Σιδηρόδρομος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς . .		5,000,000	4,000,000	—	15 Ἰανουαρίου 15 Ἰουλ.	8.—	160	286	
Συνολὰ ἀγμάτα		Νομίσματα		Παρατηρήσεις					
Λογιστικὴ Τραπεζικὴ 3 μην. 28.45. — Ἑμπ. 3 μην. 28.80.		Εἰκοσάφρακτον δραχ. 23.00		* ἀπὸ ἀριθ. 1—59,799 τῶν 8 ταίς ἰκατ.					
Γαλλ. Ἑθν. Τραπ. 3 μην. δρ. 1.18. — Ἑμπ. 3 μην. 113 1/2		Λίρα Ἑλληνικὴ " 26.40		" 59,800—100,000 " 9 "					
		Λύτρεται ὁ Φλωρίον " "		Δάνειον Ἑθν. Τραπεζικῆς φρ. 60 ἑκατομμυρίων					
		Ἀργυρὸν φράγκον " "		134 1/2					
ΕΠΑΡΧΙΩΝ		BIENNIS ()		ΠΑΡΙΣΙΩΝ (29 Ἰουλίου)					
Πατρῶν—Λογδ. 3 μ. (19 Αὐγούστου) Ἑμπ. 28-28.35.		Λογ. αἱ 10 λ. σ. 3 μ. φρ. 117.45		Λογιστικὴ διατρ. ἐν δρ. (μ. 2 1/2) φρ. 25.20 1/2-25.25 1/2					
Κερκ.—Λογδ. 3 μην. (28 Ἰουλίου) 28.70-28.90.		Παρισ. τὰ 100 φρ. " 46.55		Χρυσὸς 1000/1000 τὸ χ. 3.437. 3-4 ὑπερτίμ. 0/00					
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (19 Αὐγούστου)		Εἰκοσάφρακτον " 9.31		Ἀργυρ. " τὸ χ. 218.89 ὑποτ. 135—140 0/00					
Σιδηρόδρομοι Ἑυρωπ. Τουρκίας φρ. 55 3/4		Ἀργυρὰ φρ. 100		ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ					
Ἑλληνικὸν δάνειον τῶν 8 0/0. " 253		ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ 26 Αὐγούστου		Ἀμστερδαμ 3 0/0. Βιέννη 4 0/0. Βερολίνο 4 0/0.					
" " 9 0/0. " 263		Λογ. αἱ 10 λ. σ. 3 μ. φρ. 117.70		Ἑλλάδος (Ἑθνικῆς Τραπεζικῆς) 7 0/0. Λογιστικὴ 2 1/2.					
Ἑταιρεία Μεταλλ. Λαυρίου. " 149		Παρισ. τὰ 100 φρ. " 46.50		Μαδρίτης 4 0/0. Παρισίων 3 1/2. Πειραιῶν 6 0/0.					
Λογιστικὴ 3 μην. " γρ. 108-108 1/4		Εἰκοσάφρακτον " 9.36		Ῥώμης 4 0/0.					
Παρισίων 3 " " φρ. 23 35-23.45		Ἀργυρὰ φρ. 100.							
Λίρα Ἀγγλικὴ " γρ. 109 17/40									
Εἰκοσάφρακτον " " 87 11/40									

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

κκ. Ἀδελφ. Α. Φαλταί. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου ἤρξατο πρὸς τὸν κ. Ε. Φ. εἰς Βερολί. Περὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα, ὡς ταχυδρομικῶς σὺν γράφομεν. — κ. Ι. Β. Βουκουρέστιον. Τὸ καθυστερήσαν φύλλον ἀπεστάλη ὑμῖν μετὰ τοῦ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Σὺς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς «Ἑστίας» ἐνεργείας σας. — κ. Γ. Δ. Ἀθῆνας. Εὐχαρίστως ὁ θυσιασθῶσι καὶ αἱ τρεῖς στήλαι εἰς τὴν «Θυσίαν» σας. — κ. Π. Ι. Κ. Πύργου. Κατὰ τὴν σημείωσιν, ἣν μὲς ἔδωκε εἰς ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀριθμεῖ νῦν 1,575 ἀξιωματικούς ἐν ἐνεργείᾳ, ἐξ ὧν 6 ὑποστράτηγοι, 23 συνταγματάρχαι, 71 ἀντισυνταγματάρχαι, 79 ταγματάρχαι, 313 λοχαγοί, 212 ὑπολοχαγοί, 342 ἀνθυπολοχαγοί καὶ 529 ἀνθυποασπασταί. — Φίλοχρίστου. Μονοψύχῃ ἐκλήθησαν οἱ ὁπαδοὶ τοῦ αἰρεσιάρχου Εὐτυχούς πρεσβεύοντος ὅτι μία μόνον ἦτο τοῦ Σωτήρος ἡ φύσις, καὶ δὴ ἀνθρωπίνη. — κ. Γ. Κ. Κηφισίου. Καὶ ἀλὺν ἀτυχία διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. — κ. Θ. Α. Μ. Κεφαλληνίαν. Ἦρξατο ἡ ἀποστολὴ πρὸς τὸν κ. J. S. ἀπεστάλησαν δ' αὐτῷ καὶ τὰ ἀπὸ 1^{ης} Ἰανουαρίου φύλλα. — Ἐνὶ φιλίᾳ τῶν πατρίων. Ὅπως καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα.... «Τυχούσα ἐλευθερίου ἀγωγῆς», δηλαδὴ διαχρθεῖσα νὰ στρεβλόνῃ τὰ γαλλικά, τὴν μουσικὴν καὶ πρὸ πάντων τὸν ὀρθὸν λόγον. — κ. Γ. Γ. Γέφυ. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τὸ φύλλον ἀποστέλλεται ὑμῖν αὐτότε. — κ. Α.*** Θεσσαλονικὴν. Ὅσον ἡμεῖς γινώσκομεν, καὶ ἄλλοι ἔτι μὲς ἐβεβαίωσαν, οὐδέτερον τῶν δύο σημειουμένων ἔργων μετεφράσθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Ἡ κατὰ τὸ 1879 γενομένη ἀπογραφή περιλαμβάνει καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντας πολίτας Ἑλλήνας. — Ἐνὶ φιλίᾳ καὶ ἀγαπῇ. Σὺ.

ρον. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πάντα τὰ ἐργαλεῖα, ὧν ἡμεῖς κἀνομιον χρῆσιν εἰς τὸ γέμειν, ἦσαν ἄχρηστα, ἀνὸς ἐντελῶς ἄγνωστα. Ἀντὶ τοῦ κοχλιαρίου οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι μετεχειρίζοντο συνηθῶς τὸ κοῖλον ἄρτου, ὅπερ ἐκαλεῖτο μυστίλη. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπεκράτει τὸ ἔθιμον μέγρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων νὰ τρώγῃσι διὰ τῶν φυσικῶν περσωνίων, ὡς τὴν σήμερον οἱ Ὀθωμανοὶ καὶ ν' ἀποσπογγίζωσι τοὺς δακτύλους διὰ τοῦ μαλακοῦ τοῦ ἄρτου, διὰ τῆς καλουμένης ἀπομαγδαλίας. Τὸ τραπέζιον ἡμετέρον ἦτο ἐντελὲς ἄγνωστον· τοῦδε χειρομάκτρον ἔκαμον χρῆσιν μόνον κατὰ τὸν νόμιμον τῶν χειρῶν, ὅπερ ἐγίνετο πάντοτε πρὶν ἢ καθίστασιν εἰς τὴν τράπεζαν, διὰ νὰ ἔχῃσι καθαρὰς τὰς χεῖρας, οἱ ὧν ἐμελλον νὰ λαμβάνωσι τὰ φαγητά.

Αἱ συνδρομαὶ διευθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθῆνας «Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἑστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμμάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζικῆς, ἑλληνικῶν γραμματισμῶν, χρυσῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζικῆς ἢ γαλλικῶν γραμματισμῶν. Γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζικῆς καὶ Ῥωμουνικὰ χαρτονομίσματα εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑστίας πωλοῦνται οἱ μέγρι τοῦδε ἐκδοθέντες 11 τόμοι αὐτῆς, ἀδετοιμέν πρὸς φράγ. 5, δεδεμένοι δὲ πρὸς φρ. 8. — Ἐκαστος τόμος περιλαμβάνει τὰ φυλλάδια μίς ἐξαμηνίας. — Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου ἀνέρχονται εἰς λεπτὰ 80.

Συνδρομαὶ εἰς τὴν «Ἑστίαν» καθ' ὅλην τὴν Ἀγύπτου γίνονται δεκταὶ παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Δημ. Βενετοκλεῖ.

Τὰ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑστίας ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[20 Αυγούστου (Πέμπτη) 1881]

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εἰσῆλθεν ὁ ἡμέτερος στρατός εἰς Ἀλμυρόν. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξεν ἐνθουσιωδестаτῇ καθ' ὅλην τὴν πορείαν. Οἱ χωρικοὶ μετὰ σημαιῶν ἠκολούθησαν τὸν στρατὸν μέχρις Ἀλμυροῦ, ὁπόθεν ἐξῆλθε σύμπας ὁ πληθυσμὸς ὅπως χαιρετήσῃ τὸν στρατὸν. Ἐπὶ θριαμβευτικῆς τινοῦ ἀψίδος κατὰ τὴν πόλιν τῆς πόλεως ἦτο γεγραμμένον «Ζήτω ὁ βασιλεὺς. Ζήτω τὸ ἔθνος. Ζήτω ἡ ἑνωσις».

— Κατ' ἐπίσημον τηλεγράφημα τοῦ Β. ἐπιτρόπου Ἀρτης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῇ 16 ἰσταμένου ἐγένετο ἡ ὁρκοδοσία τῶν πολιτῶν κατοίκων Ἀρτης. Πρῶτος ὁ μητροπολίτης μετὰ τοῦ κλήρου ὥρσαν ὄρκον πολίτου, εἶτα ὁ ἀρχιεπίσκοπος μετ' ἱσραηλιτῶν καὶ ὁ δήμαρχος μετὰ πολιτῶν. Τὴν ἐσπέραν οἱ πολῖται περιήρχοντο τὴν πόλιν φωταγωγημένην ζητωκραυγάζοντες. Πλήρης ἡσυχία ἐπεκράτησεν, ἡ δὲ ὁρκοδοσία θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν προσεχῇ Κυριακῇ. — Διὰ Β. διατάγματος συνστήθη ἐν πρωτοδικεῖον καὶ πέντε εἰρηνοδικοὶ ἐν τῇ παραχωρηθέντι τμήματι τῆς Ἡπείρου. — Τῇ αἰτήσῃ προδύοντων ἐν Λαρίσῃ Ὀθωμανῶν δημοσιευθήσεται μετ' ὀλίγον εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν τὸ σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος. — Τὸ ἐν Δομοκῷ γενικὸν ἀρχηγεῖον διωργάνωσε διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ προσωρινὸν στρατιωτικὸν ταχυδρομεῖον μέχρι τῆς συστάσεως τακτικοῦ. — Ἄμα τῇ καταλήψει τοῦ Δομοκοῦ ἤρξατο ἡ κατασκευὴ ἀμαξίτης ὁδοῦ ἀπὸ τῆς Δερβέν Φούρκας μέχρι τῆς πόλεως ταύτης. — Τὰ ἐπικρατούμενα νοσήματα εὐρίσκονται εὐτυχῶς εἰς ὕψισιν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. Ἡ ληφθεῖσα περὶ τὴν δίκαιαν πρόνοιαν τῶν κατοίκων, ἡ ἐπελθούσα ἐκ τοῦ φόβου μεγάλῃ ἀραίωσις καὶ ἡ ἐπιστηθὴ τῆς θερμοκρασίας μεταβολὴ συνετέλεσαν εἰς τὸ εὐάρεστον τοῦτο ἀποτέλεσμα. — Τὰ τελευταῖα νοσήματα προσέβαλον μετ' ἐπιτάσεως τὰς ἀπὸ 16 μέχρι τοῦ 30 ἔτους ηλικίας, καὶ κατὰ τὰ 3/4 τὰς γυναίκας. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διέταξε τοὺς γυμνασιάρχας τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ γυμνασίων ν' ἀναβάλλωσι τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων, ὡς καὶ τῶν προσρητημένων αὐτοῖς ἐλλήνικων σχολείων, ἕνεκα τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίας υγείας, μέχρι τῆς 20 τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου. — Ἡ διοίκησις τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐγνωστοποίησεν ὅτι κατ' αὐτὰς κατῳρώσῃ νὰ ἐπιληφθῇ πλαστοῦ γραμματίου αὐτῆς τῶν 100 νέων δραχμῶν, κατασκευασθέντος ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ὑπὸ κιβδηλοποιῶν, ἐχόντων ἔτοιμα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὅπως θέσωσιν αὐτὰ εἰς κυκλοφορίαν ἐντὸς τοῦ κράτους, ἅμα ὡς ἤθελον εὐρεῖ ὄργανον πρὸς διάθεσιν αὐτῶν. — Ἀφθονος προμηνύεται ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τοῦ βάμβακος ἕνεκα τοῦ ἐπικρατήσαντος εὐνοϊκοῦ καιροῦ. — Ὁ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐσοδείας μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐξαχθεῖς σταφιδοκαρπὸς ἐκ τοῦ λιμένος Πατρῶν ἀνέρχεται εἰς 8,640,569 λίτρας. Τὸ Σάββατον ἐπωλήθη σταφίς ἐν Πάτραις περὶ τὸ ἐν ἑκατομμύριον λίτρων εἰς τὰ τάλληρα 36-36 1/2, ἐνῶ τὴν προτεραίαν εἶχε πωληθῇ εἰς τὰ τάλληρα 35. — Ἀφίχθεις ἐσχάτως ὁ Ὀδύγρος στρατηγὸς Τύρ, ὅστις, ὡς γνωστὸν, ἀνέλαβε τὴν διόρυσιν τοῦ ἱσθμοῦ τῆς Κορίνθου, ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Κόρινθον, πρὸς μελέτην τῶν γινομένων προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν ὑπὸ τῶν πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἀποσταλάντων μηχανικῶν. — Εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς κατέπλευσε μέγα ἀτμόπλοιον τοῦ αὐστριακοῦ Λόυδ, ἐγένετο ἡ ἱ' κλήρωσις τοῦ λαχείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 φράγκων, καθ' ἣν ἐκέρδησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί: Ὁ ἀριθμὸς 111,797 φράγκα 100,000 — 167,681 φρ. 10,000 — 102,524 φρ. 2,500 — 163,869 φρ. 2,500 — καὶ ἀριθ. 77,873, 91,289, 136,854, 59,766, 149,588 ἀνὰ φρ. 1,000. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐξέδωκεν ἑντάλμα ἐκ 3,000 δραχμῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυκλινικῆς πρὸς ἀγορὰν φαρμάκων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων, ἔτερον δὲ ἑντάλμα ἐκ δραχμῶν 6,000 ἐπ' ὀνόματι τοῦ νομάρχου πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀπόρων. — Ἐπικουρὸς τῶν ἐνταῦθα ἀπόρων ἀσθενῶν ἦλθε καὶ ὁ Ἐρυθρὸς σταυρὸς. Διῶρισε δὲ πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῶν τέσσαρας μέχρι τοῦδε ἱατροὺς, τοὺς κ. Τρέκαν, Χασιώτην, Πατρίκιον καὶ Ἀΐσιων. Ἐσώτηρσεν ἴδιον φαρμακεῖον, καὶ παρέχει δωρεὰν φάρμακα, ζωμὸν, διπυρίτην κ.λ.π. εἰς 200 καὶ πλέον ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῇ βίβσει δελταρίων, ἐκδιδομένων ὑφ' οἷον δὴποτε τῶν ἐν Ἀθῆναις ἱατρῶν, ὅστις ἤθελε κρίνει χρήσιμον νὰ λάβῃ τοιαῦτα δελτάρια ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Συλλόγου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1802.

Ἀνιγμὰ Ἰακ. Ρ. Ραγκαβῆ.

Γενῶμαι ἄψυχος, νεκρὸς καὶ ἐνταφιασμένος,
Καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίου μου γονεῖς ἀπερρώμμενος,
Τὰ μέλη μου εἶν' ἄμορφα καὶ διαλελυμένα,
Καὶ ἀπὸ μάρμαρον ψυχρὸν τοῦ τάφου σκεπασμένα.
Ὡς ἄλλος νέος Ἀΐζαρος ἐλπίζω ν' ἀναζήσω.
Τὸ πάλαί εἶχε γεννηθῇ ἐκ τῆς ἐμῆς κοιλίας
Παράδειγμ' ἀδελφότητος καὶ σταθερᾶς φιλίας,
Μὲ τρόπον ἐπιτήδειον ἀν' μ' ἀναγραμματίσης,
Ὡς Κύριόν σου καὶ Θεὸν θεὸν νὰ με προσκυνήσης.
Ἀναγραμματιζόμενον δι' ἄλλου τινὸς τρόπου
Ἀπόδειξιν ὑπάρξεως με εἶπαν τοῦ ἀνθρώπου.
Ὅπόταν εἴμεθα πολλοί, ὡς ἔμαθον ἐκ φήμης,
Ἀρχὴ καὶ τέλος εἴμεθα τῆς πρώτης ἐπιστήμης.

1803.

Dans mon dernier l'on voit circuler mon premier,
Et celui-ci parfois transporte mon entier.

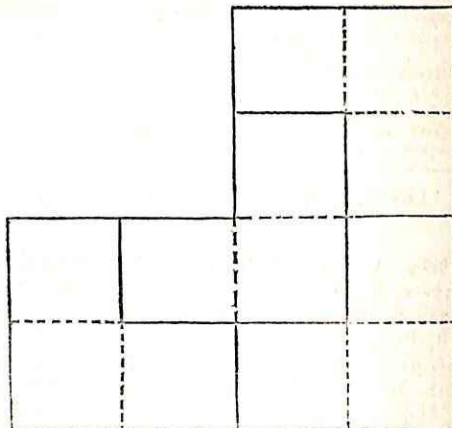
Athènes.

N. J. A.

ΛΥΣΕΙΣ

1897.

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἀνάγκη νὰ εὐρωμεν ἀριθμὸν διαιρετὸν διὰ 4, ὅστις μετὰ τὴν ἀραίωσιν τοῦ ἐνὸς τετάρτου αὐτοῦ νὰ δύναται νὰ διαιρεθῇ πάλιν διὰ 4. ὁ μικρότερος τῶν τοιούτων ἀριθμῶν εἶνε ὁ 16. Τώρα σχηματίζομεν τετράγωνον ἐκ χάρτου, ἀναδιπλούμεν αὐτὸ εἰς 16 μικρὰ τετράγωνα, ἀφαιρούμεν ἐξ αὐτοῦ 4, τὰ συναποτελοῦντα τὸ σχῆμα ΑΒΓΔ, ἔπειτα δὲ διαιρούμεν τὸ ὑπολειπόμενον εἰς 4 πάλιν μέρη κατὰ τὸ παρατιθέμενον ἐνταῦθα σχῆμα:

1898.

Σπόγγος.

1899.

Π Ε Ν Ι Α
Θ Σ Π Ε Ρ
Θ Η Β Α Ι
Ο Π Ι Σ Ω
Σ Ι Μ Ω Ν

1800.

Ἀλκιβιάδης.

1801.

Ι Σ Α Λ C
S U C R E
A C I E R
A R E N E
C E R E S

Ἄστα. Τὴν λύσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1497 προβλήματος εὔρε πρῶτος ὁ κ. Θ. Δ. Ραχτιδᾶν.

Ἀθῆναις τύποις Ἀδελφῶν Περρῆ.